

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0130/2007

4. 4. 2007

ZPRÁVA

o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu za rok 2005 o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP, včetně finančních důsledků pro souhrnný rozpočet Evropských společenství (oddíl H bod 40 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999) (2006/2217(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Elmar Brok

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO ROZPOČTOVÉHO VÝBORU	18
POSTUP	22

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu za rok 2005 o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP, včetně finančních důsledků pro souhrnný rozpočet Evropských společenství (oddíl H bod 40 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999) – (2006/2217(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Rady (10314/1/2006),
- s ohledem na článek 21 Smlouvy o EU,
- s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu, která byla podepsána dne 29. října 2004 v Římě,
- s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii, kterou přijala Evropská rada dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a zdokonalení rozpočtového procesu¹ a zejména na bod 40 této dohody,
- s ohledem na své rozhodnutí o uzavření interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení² ze dne 17. května 2006,
- s ohledem na závěry předsednictví na zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 16. a 17. června 2005 a zejména na prohlášení předsednictví o ratifikaci Smlouvy o Ústavě pro Evropu a závěry předsednictví na zasedáních Evropské rady ve dnech 15. a 16. června a 14. a 15. prosince 2006,
- s ohledem na závěry předsednictví na zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 15. a 16. prosince 2005 o finančním výhledu na období 2007–2013,
- s ohledem na své usnesení o Smlouvě o Ústavě pro Evropu³ ze dne 12. ledna 2005,
- s ohledem na své usnesení o Společné zahraniční a bezpečnostní politice – 2004⁴ ze dne 2. února 2006,
- s ohledem na své usnesení o provádění evropské bezpečnostní strategie v rámci EBOP⁵ ze dne 16. listopadu 2006,
- s ohledem na své usnesení k dalším krokům v období reflexe a analýzy budoucnosti

¹ Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1.

² Úř. věst. C 297 E, 7.12.2006, s. 182.

³ Úř. věst. C 247 E, 6.10.2005, s. 88.

⁴ Úř. věst. C 288 E, 25.11.2006, s. 59.

⁵ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0495.

Evropy¹ ze dne 14. června 2006 a na výsledky společného parlamentního shromáždění na téma „Budoucnost Evropy: od reflexe k akci“, konaného ve dnech 4. a 5. prosince 2006 v Bruselu,

- s ohledem na své usnesení o nových finančních nástrojích v souvislosti s rozvojovými cíly tisíciletí² ze dne 16. února 2006,
- s ohledem na své usnesení o schůzkách na nejvyšší úrovni Rusko–Evropská unie³ ze dne 15. června a ze dne 13. prosince 2006,
- s ohledem na své usnesení o zlepšení vztahů mezi EU a USA v rámci Dohody o transatlantickém partnerství a o transatlantických hospodářských vztazích mezi EU a USA⁴ ze dne 1. června 2006,
- s ohledem na své usnesení o míru a důstojnosti na Blízkém východě⁵ ze dne 23. října 2003 a o situaci na Blízkém východě ze dne 7. září 2006,
- s ohledem na své usnesení o vztazích EU–Čína⁶ ze dne 7. září 2006,
- s ohledem na závěry předsednictví Evropské rady, která na svém zasedání v Bruselu ve dnech 15. a 16. prosince 2005 jednala o dokumentu „EU a Afrika: na cestě ke strategickému partnerství“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2005 o přezkumu dohody o nešíření jaderných zbraní – jaderné zbraně v Severní Koreji a Íránu⁷, které hájí zásadu „No Say, No Pay“ (bez možnosti vyjádřit se nebude EU poskytovat finanční prostředky), kterou EU bude vzhledem ke Korejskému poloostrovu uplatňovat,
- s ohledem na své usnesení o zajištění dodávek energií v Evropské unii ze dne 23. března 2006⁸,
- s ohledem na své usnesení o výroční zprávě o lidských právech ve světě v roce 2005 a politice lidských práv v Evropské unii⁹ ze dne 18. května 2006 a usnesení o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie ze dne 14. února 2006¹⁰,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2006 o institucionálních aspektech schopnosti Evropské unie začlenit nové členské státy¹¹,

¹ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0263.

² Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 396.

³ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0270 a P6_TA(2006)0566.

⁴ Úř. věst. C 298 E, 8.12.2006, s. 226 a s. 235.

⁵ Úř. věst. C 82, 1.4.2004, s. 610 a *přijaté texty*, P6_TA(2006)0348.

⁶ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0346.

⁷ Úř. věst. C 320 E, 15.12.2005, s. 253.

⁸ Úř. věst. C 292 E, 1.12.2006, s. 112.

⁹ Úř. věst. C 297 E, 7.12.2006, s. 341.

¹⁰ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

¹¹ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0569.

- s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2006 o strategii rozšiřování EU a hlavních úkolech na období 2006–2007¹ ,
 - s ohledem na čl. 112 odst. 1 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A6-0130/2007),
- A. vzhledem k tomu, že Parlament očekává, že bude napraven přístup Rady, která *a posteriori* předložila pouhý seznam aktivit v oblasti Společné zahraniční a bezpečnostní politiky za poslední rok, aniž by předem konzultovala s Parlamentem, jak je stanoveno v článku 21 Smlouvy o Evropské unii, a to prostřednictvím konstruktivního výkladu článků 42 a 43 nové interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ze dne 17. května 2006² ,
- B. vzhledem k tomu, že Rada by měla s konečnou platností nahradit své postupy skutečnou konzultací s Parlamentem, aby se zajistil skutečný vliv stanoviska Parlamentu na rozhodnutí pro následující rok,
- C. vzhledem k tomu, že v návaznosti na páté rozšíření EU schválilo již 18 členských států Ústavní smlouvu, je však třeba usilovat o úplnou ratifikaci a vstoupení smlouvy v platnost, má-li se zajistit schopnost Unie čelit své globální odpovědnosti a celosvětovým hrozbám a výzvám dnešního světa,
- D. vzhledem k tomu, že nová ustanovení Ústavní smlouvy týkající se vnějších vztahů nebyla během ratifikačního procesu zpochybněna, a SZBP by tudíž mohla hrát důležitou úlohu při posilování důvěry široké veřejnosti v Unii,
- E. vzhledem k tomu, že vnější činnost Unie jako celek a zejména SZBP musí zohledňovat zájmy Unie, a zejména to, do jaké míry se jednotlivé třetí země a regiony přibližují evropskému modelu a hodnotám, a skutečnost, že Unie jakožto jeden z hlavních geopolitických aktérů na světové scéně vystupuje jako politická, hospodářská, sociální a ekologicky zaměřená unie států a občanů oddaných míru a jednajících v souladu se zásadami demokracie, právního státu a sociální spravedlnosti, a potřebuje proto silné a spolehlivé politické a hospodářské partnery,
- F. vzhledem k tomu, že účinnost a důvěryhodnost společné zahraniční politiky byly nedávno narušeny vetem uplatněným některými členskými státy na bilaterální otázky navzdory snahám jiných členských států o nalezení kompromisu; vzhledem k tomu, že členské státy by měly jednat nestranně a zdržet se používání práva veta, a omezit tento postup na vysoce citlivé otázky evropského zájmu,
- G. vzhledem k tomu, že rozvoj a upevňování demokracie, právní stát a dodržování lidských práv a základních svobod zůstávají i nadále klíčovým cílem SZBP a vzhledem k tomu, že SZBP by se měla především soustředit na hospodářskou integraci, diplomacii, civilní předcházení konfliktům a řízení konfliktů,

¹ *Přijaté texty*, P6_TA(2006)0568.

² Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

- H. vzhledem k tomu, že mají-li být SZBP a evropská bezpečnostní a obranná politika (EBOP) důvěryhodné, je nezbytné přidělit jim dodatečné finanční zdroje, aby mohly naplňovat své cíle,
- I. vzhledem k tomu, že financování vojenských operací Evropské unie vlastně nepodléhá demokratické kontrole, ať už prostřednictvím národních parlamentů či prostřednictvím Evropského parlamentu,

Ratifikace Ústavní smlouvy jakožto hlavní hledisko a základní rozhodnutí SZBP pro rok 2007

1. domnívá se, bez ústavní smlouvy, kterou ratifikovalo 18 zemí, nemůže Evropská unie vytvářet zahraniční a bezpečnostní politiku schopnou alespoň částečně reagovat na nejdůležitější výzvy, jako jsou globalizace, zhroutené nebo hroutící se státy, přeshraniční migrace, mezinárodní terorismus, energetická závislost a klimatické změny; domnívá se, že účinnost SZBP předpokládá vytvoření prostředků a kapacit potřebných k zajištění bezpečnosti, nezávislosti a celistvosti Unie a jejích členských států; s ohledem na výše uvedené připomíná rozsáhlou podporu veřejnosti ve všech členských státech, pokud jde o posílení úlohy Unie ve světě, neboť členské státy samotné tuto úlohu již nemohou dále pro své občany plnit; zdůrazňuje, že potřeba dokončit ústavní smlouvu je jednou z hlavních priorit stávajícího i nadcházejícího předsednictví EU;
2. považuje za nutné vytvořit post evropského ministra zahraničních věcí, který by podle jeho názoru měl být zároveň komisařem a předsedou Rady pro zahraniční věci tak, aby byla posílena návaznost a soudržnost SZBP a aby Evropa mohla mluvit jedním hlasem;
3. v této souvislosti sdílí názor, že vytvoření nové funkce ministra zahraničních věcí Evropské unie by mělo doprovázet upřímné odhodlání členských států formulovat a provádět skutečnou a účinnou společnou zahraniční politiku, která by odrážela obecné zájmy Evropské unie;
4. konstatuje, že doložka o pomoci, strukturální spolupráce, evropská služba pro vnější činnost, jediná právnická osoba jsou rovněž příklady pokroku, který ústavní smlouva přináší a který je naléhavě potřeba;
5. poukazuje na to, že politická a společenská shoda ohledně hlubší integrace zahraniční a bezpečnostní politiky nabízí pevný základ pro pokračování ústavního procesu;
6. důrazně ještě jednou vyzývá hlavy států a předsedy vlád, aby do konce roku 2008 uzavřeli ústavní proces, což je nejen nezbytné pro příští rozšíření, ale rovněž to Unii umožní pracovat v oblasti vnější činnosti a SZBP/EBOP efektivnějším, transparentnějším a demokratičtějším způsobem;

Zajištění lepší účinnosti, koherence a viditelnosti SZBP

7. vítá zřízení Evropské obranné agentury, rozvoj koncepce „bojové skupiny“, vytvoření evropské politiky sousedství a uplatňování doložky o solidaritě při potírání teroristických hrozeb nebo útoků, a rovněž stanovení hlavních civilních cílů, zřízení

civilních zásahových týmů určených k reakci na krizové situace a partnerství pro budování míru v rámci nástroje stability; naléhavě žádá Komisi, aby zřídila civilní mírový sbor, jak to žádá Parlament v řadě usnesení;

8. považuje za vhodné, aby Rada a Komise využívaly svých procedurálních a organizačních možností a posílily vazby mezi prvním a druhým pilířem prostřednictvím:
 - a) společných návrhů vysokého představitele pro SZBP a Komise předkládaných Radě a týkajících se jak SZBP, tak i vnější činnosti;
 - b) pravidelných společných schůzek skupiny komisařů pro vnější záležitosti, vysokého představitele pro SZBP a delegací Výborů pro zahraniční věci EP s cílem lépe vyhodnotit a koordinovat strategické priority,
 - c) pravidelných společných setkání pracovních skupin Rady a COREPERu, Komise a zpravodajů Parlamentu s cílem umožnit lepší pochopení stanovisek jednotlivých orgánů,
 - d) častého využívání mechanismu stálých skupin EU, původně vytvořeného k řešení politických otázek týkajících se Somálska v roce 2004, jenž posiluje institucionální vztahy a umožňuje setkání vysokého představitele pro SZBP, Rady, Komise, předsednictví a členských států, které mají zájem se podílet; zdůrazňuje však, že tento mechanismus je vhodný zejména k řešení těch zahraničně-politických záležitostí, jež nevyvolávají významnější neshody mezi členskými státy a zároveň pro řadu z nich zůstávají důležité;
 - e) volného sdílení informací, zpráv a analýz shromážděných a sestavených různými útvary, delegacemi, zvláštními zástupci, velvyslanectvími a jinými subjekty Unie a jejími orgány a orgány členských států,
 - f) zlepšení spolupráce mezi ředitelstvími pro vnější vztahy všech tří orgánů Společenství tím, že se umožní pravidelná pracovní setkání a výměny na vysoké a střední úrovni, včetně rotace a vzájemné výměny evropských úředníků, kteří se zabývají otázkami vnějších vztahů,
 - g) podpory dialogu a zahájení procesu s cílem zřídit diplomatickou akademii EU;
 - h) podpory Komise při přerodu delegací, jež spadají do jejího pole odpovědnosti, ve „velvyslanectví“ Unie;
 - i) automatického přidělování funkcí zvláštního zástupce Unie ve třetí zemi vedoucímu delegace EU v dané zemi, jako v případě Bývalé jugoslávské republiky Makedonie;
 - j) posílení interakce mezi 127 delegacemi a zastoupeními EK s dalšími orgány a delegacemi EU, ministerstvy zahraničních věcí členských států a velvyslanectvími zajištěním pravidelných kontaktů a setkání, poskytováním praktické pomoci a uskutečňováním vzájemných výměn diplomatů členských států a úředníků příslušných institucí;
9. vyzývá členské státy EU, které jsou zastoupeny v Radě bezpečnosti Organizace spojených národů, aby – po poradě s ostatními členskými státy – věnovaly pozornost jejich návrhům a usilovaly o sladění svých činností v rámci Rady bezpečnosti, které budou odrážet stanoviska v Evropě nejčastěji zastávaná;
10. vyzývá členské státy EU, které jsou rovněž členy Rady bezpečnosti OSN, aby zlepšily koordinaci s tímto rámcem s cílem posílit účinnost působení EU na světové scéně a v blízké budoucnosti rozhodly o společném evropském křesle;

11. je toho názoru, že bez zavedení kvalifikované většiny při hlasování v otázkách SZBP bude vážně ohrožena soudržnost, účinnost a viditelnost vnějších akcí Unie;
12. je toho názoru, že je možné více posílit politický dialog s třetími zeměmi a regiony, zejména s hlavními partnery, zaujmout aktivnější přístup ve vztazích s mezinárodními organizacemi a pružněji a dynamičtěji využívat síť delegací Komise;
13. poukazuje na to, že je zapotřebí posílit politický dialog se třetími zeměmi, alespoň pokud jde o lidská práva; rovněž je přesvědčen, že orgány Společenství a členské státy musejí zajistit, aby členové jejich delegací byli seznámeni s obecnými zásadami pro oblast lidských práv schválenými Radou, opírali se o ně a jednali v souladu s nimi;
14. připomíná v této souvislosti, že diplomacie Parlamentu může hrát významnou úlohu jakožto doplňkový nástroj pro vztahy Unie s třetími zeměmi a regiony; vyzývá Radu a Komisi, aby navázaly užší vztahy založené na spolupráci se třemi hlavními meziparlamentními shromážděními (společným parlamentním shromážděním EU–AKT, Evropsko-středomořským parlamentním shromážděním a parlamentním shromážděním EU–Latinská Amerika), během nichž se setkávají zástupci parlamentů z celého světa, a zvyšují tak demokratickou legitimitu celosvětového dialogu a vytváří pro něj hodnotné politické fórum; pověřuje odpovědné orgány Parlamentu, aby vhodně koordinovaly a posilovaly administrativní pomoc těmto meziparlamentním shromážděním;
15. je toho názoru, že aby mohla Unie reagovat na současný nedostatek koherence a vyvážit dnešní nerovnováhu mezi schopností a očekáváními, měla by využít všech dostupných nástrojů v oblasti vnější činnosti, jako jsou politiky týkající se obchodu, pomoci, zahraniční politiky a EBOP, stejně jako vnější dimenze politik v oblasti životního prostředí, výzkumu, dopravy, zemědělství, rybolovu a vnitřních věcí;

Doporučení týkající se různých tématických hledisek pro rok 2007

16. trvá na tom, že v zájmu zajištění prosperity a bezpečnosti by měl být upřednostněn omezený počet oblastí, které lépe odpovídají přáním a obavám evropských občanů a jejich očekáváním, pokud jde o úlohu, kterou by měla Unie hrát v oblasti mezinárodních záležitostí, jako jsou upevnění demokracie, bezpečnost občanů a boj proti teroristickým organizacím, řízení migrace, mezikulturní dialog, zabezpečení dodávek energie, klimatické změny, kontrola zbrojení a odzbrojení, zákaz šíření zbraní hromadného ničení i otázka, jak by Unie měla přispívat ke snižování chudoby a dosažení rozvojových cílů tisíciletí a sociálního rozvoje;
17. vyzývá Komisi, aby se v rámci těchto prioritních oblastí zaměřila na politické, obchodní, hospodářské a finanční nástroje i politiky spadající do prvního pilíře stávajících smluv s cílem lépe plnit cíle Unie v celosvětových záležitostech; je toho názoru, že vnější činnost EU by také mohla těžit z většího počtu žen zastávajících vedoucí funkce, také v oblasti SZBP;
18. připomíná, že by měla být aktualizována bezpečnostní strategie Unie, přičemž by měla být zachována její dvojitá povaha (vojenská i civilní) a její základní koncepce předcházení konfliktům a účinného multilateralismu a měla by do ní být začleněna

energetická bezpečnost, klimatické změny a prevence šíření chudoby ve světě, které představují hlavní výzvy pro bezpečnost Unie;

19. trvá na tom, že terorismus představuje jednu z hlavních hrozeb pro bezpečnost Unie, je však zapotřebí s ním bojovat bez porušování všeobecných hodnot demokracie, právního státu, lidských práv a základních svobod, které je třeba chránit, a to v úzké spolupráci s mezinárodními partnery a v souladu se strategií stanovenou Organizací spojených národů;
20. opětovně zdůrazňuje, že zatímco boj proti terorismu představuje klíčovou součást vnější činnosti Unie, musí dodržování lidských práv a občanských svobod zůstat pro EU i nadále prioritou; domnívá se, že je třeba učinit mnohem více pro posílení mezinárodní spolupráce v boji proti terorismu podle mezinárodního práva a Charty OSN;
21. zdůrazňuje význam hlediska zahraniční politiky v otázkách zabezpečení energetických dodávek, včetně závislosti Unie na energetických a jiných strategických dodávkách ze zemí a regionů, které jsou stále méně stabilní, stejně jako otázku přístupu k alternativním zdrojům energie a jejich rozvoj; odmítá jakékoli omezování dodávek energie používané jakožto politický nástroj a zdůrazňuje potřebu solidarity v oblasti energetické politiky mezi členskými státy EU; je toho názoru, že by se mělo učinit maximum, aby se tato závislost omezila; zdůrazňuje, že vnější činnost Unie je třeba směřovat ke společné strategii a podpoře projektů zaměřených na diverzifikaci energetických dodávek;
22. zdůrazňuje, že Evropská unie má přednostní zájem na posílení celosvětového řízení, mezinárodních institucí a významu mezinárodního práva; trvá na zásadní úloze Organizace spojených národů při rozvoji globálního vládnutí; připomíná, že je nezbytné, aby Čína a Indie, jakožto rostoucí mocnosti, a také Rusko nesly část odpovědnosti za stav celosvětového řízení a řešení celosvětových výzev a aby se podílely na nenahraditelné úloze, kterou by transatlantičtí partneři měli v tomto ohledu společně hrát;
23. podtrhuje důležitost dalšího rozvoje rozměru regionální spolupráce v zahraniční politice Unie, zejména v sousedních oblastech, posilováním vztahů s regionem Černého moře a podporou spolupráce jak mezi sousedy, tak mezi Uníí a jejími sousedy, s cílem zajistit regionální řešení pro zajištění stability, rozvoje a prosperity;
24. připomíná Unii, aby vyzývala své partnery k úsilí o rozvoj a upevňování demokracie, lidských práv a právního státu, neboť tato kritéria tvoří základy prosperujícího a bezpečného světa;
25. vyjadřuje v této souvislosti obavy ohledně prvních testů protisatelitní zbraně, které provedla Čína v lednu 2007; považuje to za známku šíření zbraní ve vesmíru; vyzývá Radu, aby na úrovni Organizace spojených národů podnítila vícestranná jednání s cílem vydání mezinárodního zákazu těchto zbraní;
26. je toho názoru, že pokud jde o vnější akce, je nezbytné učinit mnohem více, aby se zastavilo šíření chudoby ve světě, zabránilo stigmatizaci a diskriminaci a aby se potíraly

vážné choroby; připomíná, že je nezbytné, aby Unie zůstala věrná závazkům, které přijala pro splnění rozvojových cílů tisíciletí;

27. vítá úsilí Komise i Rady o řešení otázky nelegálního přistěhovalectví a usazování se jakožto důležité součásti vnější činnosti Unie, ať už jde o vztahy se zeměmi původu nebo s tranzitními zeměmi; domnívá se, že rozvojová spolupráce by se měla zaměřit také na prvotní příčiny hromadného přistěhovalectví a zahrnovat pevnější závazek Unie v oblasti řešení konfliktů s cílem dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí, především v afrických zemích; zdůrazňuje, že boj proti nezákonnému přistěhovalectví je úkolem soudů a policie a že politiky EU se musí rovněž zabývat prvotními příčinami nezákonného přistěhovalectví;
28. připomíná výše zmíněné usnesení Parlamentu ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie a vyzývá Komisi a Radu, aby zohlednily doporučení stanovené v tomto usnesení s cílem zajistit lepší řízení všech typů dohod mezi Unií a četnými partnerskými zeměmi, v nichž ustanovení o demokracii tvoří již nyní základní prvek; připomíná svůj závazek bojovat proti beztrestnosti těch, kteří se dopustili válečných zločinů, zločinů proti lidskosti a dalších vážných porušení lidských práv, mimo jiné posílením úlohy Mezinárodního trestního tribunálu;
29. zdůrazňuje, že je nezbytné účinně uplatňovat doložky o lidských právech, nešíření zbraní a boji proti terorismu ve všech typech smluv s třetími zeměmi a vyvarovat se modifikacím ad hoc, aby se zajistila koherence a účinnost; vyzývá Komisi, aby předložila návrhy v rámci nového nástroje stability, předvstupního nástroje, nástroje evropského sousedství a partnerství ENPI a evropského nástroje pro demokratizaci a lidská práva DCI, a poskytla tak v rámci právní působnosti těchto nástrojů technickou a finanční pomoc třetím zemím a pomohla jim splnit jejich závazky vyplývající z výše uvedených doložek; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby tyto nové nástroje byly uplatňovány způsobem, který je slučitelný s novým Evropským nástrojem pro demokratizaci a lidská práva a který jej doplňuje;

Priority v geografických oblastech na rok 2007

30. doporučuje, aby byla přijata opatření, jež povedou k tomu, že rozšíření Unie bude i nadále představovat klíčový cíl politické agendy Unie v roce 2007, tento cíl však musí být v souladu se schopností Unie začlenit nové členské státy (tzn. který zohledňuje dopad rozšíření na orgány Unie, její finanční zdroje a její schopnost plnit své politické cíle); dále doporučuje, aby byla posílena evropská politika sousedství, včetně iniciativ na posílení hospodářských a politických vztahů mezi EU a zeměmi v oblasti Černého moře a vztahů v oblasti bezpečnosti a energetiky; aby se pokračovalo v úsilí o stabilizaci západního Balkánu včetně možnosti přistoupení k EU v souladu se Soluňskou agendou, aby byla obnovena jednání se Srbskem o dohodě o stabilizaci a přidružení, aby byla posílena evropsko-středomořská spolupráce, aby se rozvinulo všestranné, vyvážené partnerství s Ruskem, a to nejen v oblasti obchodu a energetiky, ale především s ohledem na otázky týkající se lidských práv a demokratizace a aby se prohloubily vztahy se střední Asií, prostřednictvím důkladné spolupráce s příslušnými mezinárodními subjekty působícími v tomto regionu;
31. domnívá se, že podpora národní solidarity, stability, míru, demokracie a hospodářského

rozvoje musí v příštích letech dále tvořit priority politiky Unie vůči Afghánistánu; žádá, aby byly na tyto úkoly vyčleněny spolehlivé prostředky, které umožní plánování ve střednědobém výhledu; domnívá se, že je potřebné, aby Evropská unie podporovala zejména rozvoj silných vnitrostátních a státních institucí, hospodářský a kulturní rozvoj země, odzbrojení soukromých milicí a boj proti pěstování drog a obchodování s nimi;

32. vítá středo-asijskou iniciativu, kterou předložilo německé předsednictví, jež by mohla vyústit v účinnější a angažovanější přístup vnější politiky Evropské unie vůči tomuto regionu; domnívá se, že tato iniciativa by mohla vytvořit jedinečnou, všestrannou spolupráci mezi EU a zeměmi Střední Asie; sdílí názor, že Evropská unie má živý zájem na větším hospodářském rozvoji, stabilitě a lepší správě věcí veřejných a dodržování lidských práv v regionu;
33. znovu opakuje, že je zapotřebí pokračovat v reformě OSN jako celku s ohledem na účinný multilateralismus se zvláštním zaměřením na reformu Rady bezpečnosti; v této souvislosti vítá slibné úsilí o reformu, které zahájil předseda valného shromáždění;
34. je toho názoru, že by mělo být vyvinuto veškeré úsilí, aby se stabilizovala situace v Libanonu, a že by Komise měla podrobně a do hloubky kontrolovat využívání finanční pomoci EU v této zemi; vyzývá Radu, aby zintenzivnila své úsilí v rámci Kvarteta na Středním Východě (USA, Ruská federace, EU a OSN) s cílem podpořit dialog mezi Izraelci a Palestinci o komplexním mírovém řešení vycházejícím z existence dvou bezpečných a stabilních států; doporučuje, aby se Unie jednoznačněji zavázala k postoji Kvarteta (závazek nenásilí, uznání Izraele a uznání předchozích dohod a povinností včetně plánu dalších kroků); domnívá se, že nová palestinská vláda národní jednoty a uznání předchozích dohod s Izraelem by mělo přimět EU, aby posílila svou angažovanost v Palestině; bez ohledu na předchozí bod se domnívá, že izraelská a palestinská vláda by měly zásadně dodržovat hranice z roku 1967 jakožto dělicí linii mezi dvěma vzájemně se uznávajícími nezávislými státy; je toho názoru, že by v tomto ohledu mohla být prospěšná také účast arabských zemí; podporuje výzvu Kvarteta k pokračování mezinárodní pomoci palestinskému lidu;
35. doporučuje také, aby se přijala opatření k posílení transatlantických vztahů se Spojenými státy na straně jedné a s Latinskou Amerikou s cílem podpořit její proces začleňování na straně druhé, včetně boje proti terorismu za současného dodržování lidských práv a mezinárodních dohod, a to prostřednictvím nové dohody o transatlantickém partnerství, která nahradí stávající novou Transatlantickou agendu; navrhuje, aby byl v rámci této nové dohody o transatlantickém partnerství zaveden mechanismus pravidelné kontroly podobný kontrolnímu mechanismu Evropské bezpečnostní strategie, prostřednictvím něhož odborníci z EU a Spojených států trvale usilují o zlepšení transatlantického partnerství s cílem plně využít jeho potenciál;
36. dále doporučuje, aby se pokračilo v jednáních o partnerské dohodě s Čínou za předpokladu, že bude dosaženo významného pokroku na poli demokracie a lidských práv; aby se prohloubilo strategické partnerství s Indií, aby se posílila politická a hospodářská spolupráce s Japonskem a sdružením ASEAN a hledala se aktivní role pro Unii v oblasti nedořešených otázek korejského poloostrova, která by se neomezovala

pouze na finanční pomoc;

37. důrazně doporučuje, aby se přijala opatření s cílem rozhodně se zapojit do uplatňování strategie EU–Afrika nad rámec tradiční politiky rozvojové pomoci, zejména s ohledem na nadcházející předsednictví Portugalska, které bude pořádat příští summit EU-Afrika, aby se prostřednictvím dohody o přidružení mezi EU a sdružením Mercosur posílily regionální integrační procesy v Latinské Americe a aby se zahájila jednání o podobných dohodách se zeměmi střední Ameriky a Andského společenství;
38. zdůrazňuje potřebu dát nový podnět Barcelonskému procesu s cílem prohloubit vyvážený hospodářský, sociální a demokratický vývoj v dotčených zemích;
39. je toho názoru, že s ohledem na nadcházející rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN o komplexním návrhu na vyřešení statusu Kosova, by měla být EU plně připravena k výkonu svých nových úkolů a odpovědností v tomto regionu; navíc vyzývá Radu, aby podnikla výraznější a účinnější akci pokud jde o přetrvávající konflikty na jižním Kavkaze a v Podněstří;
40. poukazuje na rozsáhlá usnesení a zprávy, které se týkají různých geografických oblastí zájmu EU, neboť jsou hodnotným přínosem pro probíhající jednání, z nichž by měla vzejít politika Unie vůči těmto geografickým oblastem;

Parlamentní kontrola společné zahraniční a bezpečnostní politiky

41. bere na vědomí popisnou výroční zprávu o činnosti SZBP za rok 2005, kterou předložila Rada dne 30. června 2006; připomíná, že je nezbytné, aby Rada Parlament nejen informovala, ale také jej plně zapojila do hlavních hledisek a základních rozhodnutí v oblasti SZBP na rok 2007; lituje, že Rada opět opomenula právo Parlamentu na roční konzultaci *ex ante*, pokud jde o nadcházející aspekty a rozhodnutí na rok 2006, jak je stanoveno v článku 21 Smlouvy o Evropské unii a v interinstitucionální dohodě ze dne 6. května 1999;
42. bere na vědomí, že přestože se Rada dopustila porušení článku 21 Smlouvy o Evropské unii, není z procedurálních důvodů možné obrátit se s postupy Rady na Soudní dvůr, neboť článek 46 Smlouvy o EU neřadí článek 21 do vyčerpávajícího seznamu případů, kdy se ustanovení Smlouvy o ES o podání žaloby u Soudního dvora vztahují také na oblast SZBP;
43. zdůrazňuje nicméně, Rada *de facto* porušuje skutkovou podstatu článku 21, když pouze informuje Parlament a předloží mu strohý seznam činností v oblasti SZBP za předchozí rok, místo toho aby na začátku každého roku skutečně konzultovala s Parlamentem hlavní hlediska a rozhodnutí pro každý daný rok, a poté podala Parlamentu zprávu o tom, zda, a případně jak, budou zohledněny jeho připomínky;
44. vyzývá Radu, aby tuto situaci napravila a vyložila body 42 a 43 nové interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení pružněji a v širším smyslu, aby tak zajistila Parlamentu právo na každoroční konzultaci *ex ante* v otázkách nadcházejících hledisek a rozhodnutí v oblasti SZBP; zdůrazňuje, že ve stávajících smlouvách nic nenaznačuje tomu, že by pojem „konzultace“ měl ve výše uvedeném

článku 21 jiný význam než ten, který má v právních předpisech EU;

45. upozorňuje, že je připraven na začátku každého roku uspořádat s Radou a vysokým představitelem/generálním tajemníkem Rady diskusi o hlavních hlediscích a rozhodnutích v oblasti SZBP pro nadcházející rok, neboť tato diskuse představuje ideální příležitost konzultovat s Parlamentem; kromě toho se domnívá, že by bylo zvláště užitečné, aby kandidáti na úřad vysokého zástupce/generálního tajemníka předkládali své programy Výboru pro zahraniční věci Evropského parlamentu;
46. vybízí Radu a členské státy, aby dále posílily parlamentní kontrolu SZBP tím, že zajistí, aby Parlament hrál důležitou úlohu, a povede se s ním strukturovaný dialog, jak je stanoveno v nové interinstitucionální dohodě, a užší spoluprací mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty;
47. podtrhuje důležitost zásadního zapojení Parlamentu do rozhovorů o mezinárodních smlouvách a dohodách mezi EU a třetími zeměmi, jakož i do postupu jejich uzavírání;
48. navrhuje, aby byla přijata následující opatření zejména k posílení parlamentní kontroly zpravodajských a bezpečnostních služeb v oblasti:
 - a) vztahů mezi orgány EU a agenturami:
 - udělením pravomoci Parlamentu jmenovat a odvolat koordinátora pro boj proti terorismu a ředitele situačního centra SitCen, satelitního střediska EU a agentury Eurojust;
 - stanovením povinnosti pro koordinátora pro boj proti terorismu a ředitele situačního centra SitCen, satelitního střediska EU a agentury Eurojust předkládat Parlamentu výroční zprávu o své činnosti a rozpočtu a řádně zohlednit jakákoli následná doporučení a připomínky Parlamentu;
 - b) vztahů mezi členskými státy, orgány EU a agenturami:
 - rozvojem spolupráce mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty, která by umožňovala demokratický dohled nad zpravodajskými agenturami a institucemi EU a zároveň by zajišťovala průhlednost a posilovala jistotu občanů Evropské unie, pokud jde o činnosti národních bezpečnostních a zpravodajských služeb a služeb EU;
 - aktualizací interinstitucionální dohody ze dne 7. listopadu 2002¹ o financování Fondu solidarity Evropské unie cílem začlenit citlivé informace do všech činností v oblasti SZBP a zajistit, že Parlament bude plně obeznámen se všemi dostupnými informacemi, které se týkají celé oblasti SZBP;
 - posílením zejména role stávajícího zvláštního výboru Evropského parlamentu, jak je stanoveno v interinstitucionální dohodě ze dne

¹ Úř. věst. C 283, 20.11.2002, s. 1.

20. listopadu 2002 o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky¹, aby se umožnilo provádění kontroly nových zpravodajských subjektů na úrovni EU (satelitního střediska EU, situačního centra SitCen, kanceláře koordinátora pro boj proti terorismu, agentury Eurojust a vojenského štábu EU);

- udělením skutečných pravomocí koordinátorovi pro boj proti terorismu posílením jeho kompetencí a mandátu;
- c) vztahů mezi EU a třetími zeměmi:
- zahájením výměny informací a osvědčených postupů mezi zvláštním výborem Parlamentu a parlamentními výbory pro zpravodajství Kongresu USA,
 - vznesením požadavku, aby třetí země (zejména přistupující a přidružené) sdílely dostupné citlivé informace a materiál zpravodajských služeb týkající se SZBP se svými protějšky z EU, a to prostřednictvím příslušných parlamentů nebo vlád;

Financování SZBP/EBOP

49. považuje celkovou částku ve výši 1,74 miliard EUR vyčleněnou na SZBP na období 2007–2013 za nedostatečnou pro dosažení ambiciózního cíle Unie stát se celosvětovým hráčem, připouští však, že finanční prostředky schválené pro oblast SZBP na rok 2007 ve výši 159,2 milionu EUR jsou důležitým krokem vpřed ve srovnání s předchozími návrhy;
50. vítá posílení kapitoly SZBP, na kterém se nakonec Parlament a Rada dohodly, v rámci něhož bude v období 2007–2013 pro účely SZBP k dispozici 1,74 miliard EUR; připomíná, že tato úroveň financování představuje ve skutečnosti více než trojnásobek úrovně v rámci starého finančního výhledu, a právě z tohoto důvodu bude třeba zároveň posílit opatření parlamentní kontroly a ze strany Rady zlepšit spolupráci;
51. vítá novou interinstitucionální dohodu o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ze dne 17. května 2006, která vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2007 a která zejména posiluje účast Parlamentu v rozhodovacím procesu v oblasti SZBP, umožňuje větší demokratickou kontrolu vnějších akcí Unie a financování akcí SZBP a konsoliduje a prohlubuje dřívější ustanovení o SZBP týkající se pravidelných politických konzultací s Evropským parlamentem;
52. opětovně zdůrazňuje své zklamání, že výroční zprávy Rady se doposud omezovaly na popis aktivit SZBP, což dokonce uváděla i sama Rada v úvodní části zprávy, přestože článek 28 Smlouvy o Evropské unii stanoví konzultaci o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP, včetně jejich finančních dopadů, a povinnost zohlednit názory Parlamentu;

¹ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

53. bere na vědomí zejména body 42 a 43 interinstitucionální dohody z roku 2006, které se týkají financování SZBP a ustanovují strukturovaný dialog mezi Radou a Parlamentem a které by mohly, budou-li vyloženy konstruktivním a pružným způsobem, přispět ke skutečné konzultaci s příslušným výborem; v tomto ohledu považuje vysvětlující korespondenci mezi finským předsednictvím a předsedy dvou příslušných výborů za částečné splnění požadavku konzultovat s Parlamentem;
54. varuje před jakýmkoli omezeným výkladem bodu 43 interinstitucionální dohody, který by mohl znemožnit konzultaci o hlavních hlediscích a rozhodnutích pro daný rok, která by v souladu s článkem 21 Smlouvy o EU měla probíhat s Parlamentem na začátku každého roku;
55. domnívá se, že skutečné posouzení finančních dopadů na rozpočet EU bylo doposud brzděno nedostatkem účelných informací ze strany Rady, ačkoli byla v posledních několika letech pořádána k této problematice společná setkání; domnívá se, že s podpisem nové interinstitucionální dohody nyní nadešel čas, aby byl uplatněn duch i litera těchto ustanovení, jež nyní získala jasnou podobu;
56. lituje předchozího přístupu Rady, která důležité finanční informace poskytovala až poté, co byla přijata konečná rozhodnutí, což šlo proti samotnému smyslu tohoto postupu; vítá však skutečnost, že v tomto ohledu došlo k určitému zlepšení, zejména v souvislosti s novou misí v Kosovu, a očekává takovýto postup pravidelně i v budoucnu;
57. zdůrazňuje v tomto ohledu body 42 a 43 nové interinstitucionální dohody; zvláštní důraz klade na požadavek, aby Rada konzultovala s Parlamentem výhledový dokument, který stanovuje hlavní hlediska a strategická rozhodnutí SZBP, včetně jejich finančních dopadů, a to každý rok do 15. června zcela v souladu s novou interinstitucionální dohodou; zdůrazňuje, že součástí se má stát také hodnocení opatření zahájených v předcházejícím roce, a věří, že všechna tato opatření dohromady mohou představovat základ pro opravdové zlepšení demokratické kontroly;
58. lituje, že vzhledem k nedostatečné částce vyčleněné na SZBP na období 2007–2013, nezamezuje článek, který je věnován zvláštním zástupcům Evropské unie, (vypouští se) zvyšování počtu těchto vyslanců, kteří by měli být podle definice jmenováni pouze ve zvláštních případech a neměli by oslabovat úlohu delegace Komise, která je na místě přítomná;
59. připomíná, že zvláštní zástupci Evropské unie spadají pod rozpočet SZBP a že i pokud jde o finanční dopad prodloužení jejich mandátu, platí všechna příslušná ustanovení bodu 42 interinstitucionální dohody; zastává názor, že je zapotřebí stanovit kritéria pro jmenování a hodnocení zvláštních zástupců EU, včetně popisu a smyslu jejich poslání, délky mandátu, spolupráce a komplementarity s delegacemi EU v rámci prvního pilíře a zhodnocení jejich potenciálního přínosu; vyzývá Radu a Komisi, aby v tomto ohledu spolupracovaly, mimo jiné poskytováním včasného přístupu k hodnotícím zprávám, které by měly obsahovat závažné, vyčerpávající a objektivní informace a měly by být vypracovány pod vedením vysokého představitele;
60. vyjadřuje zejména znepokojení na tím, že smíšené akce SZBP, které s sebou nesou výdaje v důsledku jak civilních akcí, tak i akcí s vojenskými nebo obrannými aspekty,

neměl doposud žádný parlament možnost zhodnotit; zdůrazňuje, že jde o důsledek nepřehledné situace, kdy na jedné straně jsou národní parlamenty obeznámeny s vojenskou / obrannou částí financování a na straně druhé je Evropský parlament obeznámen pouze s civilními aspekty; zdůrazňuje, že tyto smíšené civilní a vojenské akce by mělo být možné kontrolovat v plné míře, a vyzývá proto Radu a Komisi, aby plně spolupracovaly při hledání způsobů, jak získávat celkový obraz těchto misí a jejich mnohostranné finanční struktury;

61. lituje, že nová interinstitucionální dohoda jednoznačně nestanoví, že by společné náklady na vojenské operace v rámci SZBP měly být hrazeny z rozpočtu Společenství, čímž dochází k narušení stávající praxe, při níž byly k dispozici prostředky pro doplňkové rozpočty členských států a startovní kapitál;
62. lituje tedy, že nová interinstitucionální dohoda nemění stávající pravidla týkající se operací SZBP, jako je zásada „náklady hradí každá strana za sebe“ nebo jiná opatření jako např. tzv. „mechanismus ATHENA“; připomíná, že taková opatření zachovávají finanční zátěž na těch členských státech, jejichž příspěvek je na místě největší, a tím ohrožují jejich budoucí účast na operacích SZBP a vytváří situaci, které by bylo možné jednoduše zabránit financováním operací z rozpočtu EU;
63. lituje, že nejméně v jednom případě Rada financovala jisté náklady prostřednictvím mezivládního „mechanismu ATHENA“ a to i přesto, že Komise byla jednoznačně toho názoru, že zmíněné výdaje měly být financovány z rozpočtu EU; má zato, že Rada a Komise jsou v případě pochybností povinny Parlament informovat a konzultovat s ním, a jednostranná rozhodnutí Rady nemůže přijmout;
64. žádá Radu, aby Parlament informovala o nových ustanoveních týkajících se „mechanismu ATHENA“ přijatých Radou ministrů v prosinci 2006; vyjadřuje překvapení, že Rada nepovažovala za nutné o této záležitosti během dvou společných schůzí konaných na podzim roku 2006 Parlament informovat, vzhledem k tomu, že téhož roku byl tento bod již předmětem diskuse;
65. vyzývá proto k vytvoření nové rozpočtové metodiky, aby se zlepšila transparentnost výdajů EBOP a podpořil se rozvoj vojenského a civilního potenciálu nezbytného ke splnění cílů Evropské bezpečnostní strategie tím, že:
 - a) v úvodní fázi by Rada vypracovala rozpočtový dokument odrážející závazky členských států plnit hlavní civilní cíl pro rok 2008 a hlavní vojenský cíl pro rok 2010;
 - b) ve druhé etapě by se členské státy zavázaly k provádění EBOP prostřednictvím orientačního „rozpočtu“, který by byl každoročně projednán během jednání Evropského parlamentu a parlamentů členských států a v němž by členské státy přislíbily financovat na víceletém základě vybavení a personál nezbytný pro operace v rámci EBOP, čímž by ukázaly svou připravenost poskytovat výdaje na EBOP a zajistit větší transparentnost, pokud jde o výdaje na vojenské akce;

- c) nakonec by se dosáhlo společného rozhodnutí o racionalizaci rozpočtu pro SZBP a EBOP, včetně zohlednění výdajů členských států na úrovni EU v oblasti bezpečnosti a obrany v rámci revidovaného finančního systému Unie plánovaného na období 2008–2009;
66. poznamenává, že k veškerým nevyčerpaným prostředkům, zejména k navracení částek, v kapitole SZBP Komise přistupuje následně jako k „úcelově vázaným příjmům“ ve smyslu finančního nařízení, a jsou proto následující rok do příslušných položek vraceny; domnívá se, že tento postup není v souladu s ustanoveními finančního nařízení, a žádá Účetní dvůr, aby tuto záležitost přezkoumal;

*

*

*

67. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě a Komisi, parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO a předsedovi shromáždění Rady Evropy.

28. 2. 2007

STANOVISKO ROZPOČTOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro zahraniční věci

k výroční zprávě Rady Evropskému parlamentu o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP, včetně finančních důsledků pro souhrnný rozpočet Evropských společenství (oddíl H bod 40 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999) - 2005 (2006/2217(INI))

Navrhovatel: Antonis Samaras

NÁVRHY

Rozpočtový výbor vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá novou interinstitucionální dohodu o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ze dne 17. května 2006, která vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2007 a konsoliduje a prohlubuje dřívější ustanovení o SZBP týkající se pravidelných politických konzultací s Evropským parlamentem; domnívá se, že uplatňování této dohody bude mít pro zlepšení demokratické kontroly financování akcí SZBP zásadní význam;
2. vítá posílení kapitoly SZBP, na kterém se nakonec Parlament a Rada dohodly, v rámci něhož bude v období 2007–2013 pro účely SZBP k dispozici 1 740 mil. EUR; připomíná, že tato úroveň financování představuje ve skutečnosti více než trojnásobek úrovně v rámci starého finančního výhledu, a právě z tohoto důvodu bude třeba zároveň posílit opatření parlamentní kontroly a ze strany Rady zlepšit spolupráci;
3. opětovně zdůrazňuje své zklamání, že výroční zprávy Rady se doposud v zásadě omezovaly na popis aktivit SZBP, což dokonce uváděla i sama Rada v úvodní části, ačkoli článek 28 Smlouvy o Evropské unii stanoví konzultaci o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP, včetně jejich finančních dopadů, a dále zohlednění názorů Parlamentu;
4. domnívá se, že skutečné posouzení finančních dopadů na rozpočet EU bylo doposud brzděno nedostatkem účelných informací ze strany Rady, ačkoli byla v minulých letech pořádána k této problematice společná setkání; domnívá se, že s podpisem nové interinstitucionální dohody nyní nadešel čas, aby byl uplatněn duch i litera těchto

ustanovení, jež nyní získala jasnou formu;

5. lituje předchozího přístupu Rady, která důležité finanční informace poskytovala až poté, co byla přijata konečná rozhodnutí, což šlo proti samotnému smyslu tohoto postupu; vítá však jisté zlepšení v tomto ohledu, zejména v souvislosti s novou misí v Kosovu, a očekává takovýto postup pravidelně i v budoucnu;
6. zdůrazňuje v tomto ohledu body 42 a 43 nové interinstitucionální dohody; zvláštní důraz klade na požadavek, aby Rada konzultovala s Parlamentem výhledový dokument, který stanovuje hlavní hlediska a strategická rozhodnutí SZBP, včetně jejich finančních dopadů, a to každý rok do 15. června plně v souladu s novou interinstitucionální dohodou; zdůrazňuje, že součástí se má stát také hodnocení akcí zahájených v předcházejícím roce, a věří, že všechna tato opatření dohromady mohou představovat základ pro opravdové zlepšení demokratické kontroly;
7. vyjadřuje zejména obavu, že smíšené akce SZBP, které s sebou nesou výdaje v důsledku jak civilních akcí, tak i akcí s vojenskými nebo obrannými aspekty, doposud žádný parlament téměř nemohl jakkoli zhodnotit; zdůrazňuje, že jde o důsledek nepřehledné situace, kdy na jedné straně jsou národní parlamenty obeznámeny s vojenskou/obránnou částí financování a na straně druhé je Evropský parlament obeznámen pouze s občanskými aspekty; zdůrazňuje, že by mělo být možno tyto smíšené civilní a vojenské akce kontrolovat v plné míře, a vyzývá proto Radu a Komisi, aby plně spolupracovaly při hledání způsobů, jak získávat celkový obraz těchto misí a jejich složené finanční struktury;
8. připomíná, že zvláštní zástupci Evropské unie spadají pod rozpočet SZBP a že i pokud jde o finanční dopad prodloužení jejich mandátu, platí všechna příslušná ustanovení bodu 42 interinstitucionální dohody; zastává názor, že je zapotřebí stanovit kritéria pro jmenování a hodnocení zvláštních zástupců EU, včetně popisu a smyslu jejich poslání, délky mandátu, spolupráce a komplementarity s delegacemi EU v rámci prvního pilíře a zhodnocení jejich potenciálního přínosu; vyzývá Radu a Komisi, aby v tomto ohledu spolupracovaly, a to včetně poskytování včasného přístupu k hodnotícím zprávám, které by měly obsahovat závažné, vyčerpávající a objektivní informace a měly by být vypracovány pod vedením vysokého představitele;
9. lituje, že nejméně v jednom případě Rada financovala jisté náklady prostřednictvím mezivládního „mechanismu Athena“, ačkoli Komise byla jednoznačně toho názoru, že zmíněné výdaje měly být financovány z rozpočtu EU; má zato, že Rada a Komise jsou v případě pochybností povinny Parlament informovat a konzultovat s ním, a jednostranná rozhodnutí Rady nemůže přijmout;
10. žádá Radu, aby Parlament informovala o nových ustanoveních týkajících se „mechanismu Athena“ přijatých Radou ministrů v prosinci 2006; vyjadřuje překvapení, že Rada nepovažovala za nutné o této záležitosti během dvou společných schůzí konaných na podzim roku 2006 Parlament informovat, vzhledem k tomu, že téhož roku byl tento bod již předmětem diskuse;
11. poznamenává, že k veškerým nevyčerpaným prostředkům, zejména k navracení částek,

v kapitole SZBP Komise přistupuje následně jako k „účelově vázaným příjmům“ ve smyslu finančního nařízení, a jsou proto následující rok do příslušných položek vraceny; domnívá se, že tento postup není v souladu s ustanoveními finančního nařízení, a žádá Účetní dvůr, aby tuto záležitost přezkoumal.

POSTUP

Název	Výroční zpráva o SZBP za rok 2005
Číslo postupu	2006/2217(INI)
Příslušný výbor	AFET
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	BUDG 28.9.2006
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	
Navrhovatel Datum jmenování	Antonis Samaras 20.9.2004
Předchozí navrhovatel	
Projednáni ve výboru	24.1.2007 27.2.2007
Datum přijetí	27.2.2007
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 20 proti: 0 zdrželi se: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Reimer Böge, James Elles, Szabolcs Fazakas, Salvador Garriga Polledo, Louis Grech, Catherine Guy-Quint, Jutta Haug, Anne E. Jensen, Sergej Kozlík, Janusz Lewandowski, Vladimír Maňka, Mario Mauro, Umberto Pirilli, Petre Popeangă, Antonis Samaras, László Surján, Helga Trüpel, Kyösti Virrankoski
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Hans-Peter Martin, Margarita Starkevičiūtė
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	...

POSTUP

Název	Výroční zpráva Rady Evropskému parlamentu o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP, včetně finančních důsledků pro souhrnný rozpočet Evropských společenství (oddíl H bod 40 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999) - 2005
Číslo postupu	2006/2217(INI)
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	AFET 28.9.2006
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	BUDG 28.9.2006
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Elmar Brok 13.9.2006
Předchozí zpravodaj(ové)	
Projednáni ve výboru	23.1.2007 21.3.2007
Datum přijetí	27.3.2007
Výsledek hlasování	+ 47 - 6 0 2
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Roberta Alma Anastase, Angelika Beer, Panagiotis Beglitis, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Adrian-Mihai Cioroianu, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Jana Hybášková, Jelko Kacin, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Katrin Saks, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Josef Zieleniec
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Glyn Ford, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Jaromír Kohlíček, Evgeni Kirilov, Aloyzas Sakalas, Luis Yañez-Barnuevo García
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Proinsias De Rossa, Ria Oomen-Ruijten
Datum předložení	4.4.2007
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	